

Lieta C-302/20**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2020. gada 9. jūlijs

Iesniedzējtiesa:*Cour d'appel de Paris* (Francija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 9. jūlijs

Prasītājs:

A

Piedaloties:*Autorité des marchés financiers***I. Pamatlietas priekšmets**

- 1 Pamatlietas priekšmets ir prasība, ko A, finanšu žurnālists, cēla par *commission des sanctions de Autorité des marchés financiers* [Francijas Finanšu tirgus uzraudzības iestādes sankciju komisija] (turpmāk tekstā – “Sankciju komisija”) lēmumu, ar kuru viņam tika piespriests naudas sods 40 000 EUR apmērā par to, ka viņš ir paziņojis informāciju par to, ka interneta žurnālā, kurā viņš strādā, tiks publicēti preses raksti, kuros ir atspoguļotas tirgus baumas attiecībā uz finanšu instrumentu emitentiem. Sankciju komisija uzskatīja, ka šīs informācijas paziņošana ir iekšējās informācijas prettiesiska izpaušana. A lūdza atcelt minēto lēmumu. Viņš būtībā apgalvoja, ka šāda kvalifikācija nav savienojama ar finanšu žurnālista profesijas būtību. *Autorité des marchés financiers* [Finanšu tirgus uzraudzības iestāde] (turpmāk tekstā – “AMF”) būtībā apgalvoja, ka minētās informācijas izpaušana nav notikusi žurnālistikas nolūkos.

II. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

- 2) *Cour d'appel de Paris* [Parīzes apelācijas tiesa] uzskata, ka, lai tā varētu lemt par pamatlietu, tai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jāvēršas Eiropas Savienības Tiesā, ar jautājumiem par to, kā interpretēt (i) iekšējās informācijas jēdzienu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 1. panta 1. punkta pirmās daļas izpratnē, kopsakarā ar Komisijas Direktīvas 2003/124/EK (2003. gada 22. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju 1. panta 1. punktu, un (ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK, 10. un 21. panta piemērošanas nosacījumus.

III. Prejudiciālie jautājumi

“1) Pirmkārt,

- a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu) 1. panta 1. punkta pirmā daļa kopā ar Komisijas Direktīvas 2003/124/EK (2003. gada 22. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punktu ir jāinterpretē tādējādi, ka informācija, kas attiecas uz gaidāmo rakstu presē, kurā atspoguļotas tirgus baumas par finanšu instrumenta emitentu, atbilst precizitātes prasībai, kas šajos pantos ir paredzēta, lai to varētu kvalificēt par iekšēju informāciju?
- b) Vai tas, ka raksts presē, kura gaidāmā publikācijā ir iekļauta attiecīgā informācija, kā tirgus baumas ir minēta iespējamā pārņemšanas piedāvājuma cena, ietekmē attiecīgās informācijas precizitātes novērtējumu?
- c) Vai žurnālista, kurš parakstījis rakstu, atpazīstamība, preses izdevuma, kurš to publicējis, reputācija, un šīs publikācijas faktiski jūtamā (“*ex post*”) ietekme uz to vērtspapīru cenu, kas minēti šajā publikācijā, ir tādi elementi, kuriem ir nozīme, lai novērtētu attiecīgās informācijas precīzo raksturu?

2) Otrkārt, ja tiek sniegta atbilde, [ka] tāda informācija kā šajā lietā var atbilst nepieciešamajai precizitātes prasībai:

- a) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka žurnālists “*žurnālistikas nolūkos*” ir izpaudis vienam no saviem parastajiem avotiem informāciju par gaidāmo viņa raksta publikāciju attiecībā uz tirgus baumām?
- b) Vai atbilde uz šo jautājumu it īpaši ir atkarīga no tā, vai šis avots bija vai nebija informējis žurnālistu par tirgus baumām, un vai informācijas par gaidāmo raksta publicēšanu izpaušana bija vai nebija lietderīga, lai no šī avota iegūtu skaidrojumus par baumu ticamību?
- 3) Treškārt, vai Regulas (ES) Nr. 596/2014 10. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, pat tad, ja žurnālists izpauž iekšējo informāciju “*žurnālistikas nolūkos*” 21. panta izpratnē, izpaušanas likumīgais vai nelikumīgais raksturs ir jāizvērtē, ņemot vērā, vai tā ir veikta “*izpildot parastos [...] profesionālos [žurnālista] pienākumus*” 10. panta izpratnē?
- 4) Ceturtkārt, vai Regulas (ES) Nr. 596/2014 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai iekšējās informācijas izpaušana notiktu, izpildot parastos žurnālista profesionālos pienākumus, tai ir jābūt absolūti nepieciešamai šīs profesijas īstenošanai un tai ir jāatbilst samērīguma principam?”

IV. Atbilstošās tiesību normas

1. Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)

1. pants

“Šajā direktīvā:

1) “*iekšēja informācija*” ir kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.

[..]”

Komisijas Direktīva 2003/124/EK (2003. gada 22. decembris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju

1. apsvēruma

“Saprātīgi ieguldītāji pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju, kas tiem jau ir pieejama, tas ir, pamatojoties uz iepriekš pieejamu informāciju. Tādēļ jautājums par to, vai saprātīgs ieguldītājs, pieņemot lēmumu par ieguldījumiem, ņemtu vērā kādu noteiktu informāciju, ir jāizvērtē, pamatojoties uz iepriekš pieejamo informāciju. Šādi izvērtējot, jāņem vērā šādas informācijas paredzamā ietekme ar to saistītā emitenta vispārējās darbības kontekstā, informācijas avota uzticamība un jebkādi citi tirgus rādītāji, kas varētu ietekmēt finanšu instrumentu vai atvasināto finanšu instrumentu, kurš konkrētajos apstākļos saistīts ar šo informāciju.”

1. pants

“Iekšējā informācija

1. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punktu, uzskata, ka informācijai ir precīzs raksturs, ja tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, un tā ir pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.

2. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1) punktu, “informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas”, ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem.”

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu (tirgus ļaunprātīgas izmantošanas regula) un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK un Komisijas Direktīvas 2003/124/EK, 2003/125/EK un 2004/72/EK (turpmāk tekstā “MAR regula”)

77. apsvēruma

“Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (Harta). Tādēļ regula būtu jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Jo īpaši tad, ja šajā regulā ir atsauce uz noteikumiem par preses brīvību un vārda brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, kā arī noteikumiem vai kodeksiem, kas attiecas uz žurnālista profesiju, minētās

brīvības būtu jāņem vērā tādā veidā, kā tās garantē Savienība un dalībvalstis un kā tās ir atzītas Hartas 11. pantā un citos attiecīgos noteikumos.”

8. panta 4. punkts

“4. Šis pants attiecas uz jebkuru personu, kuras rīcībā ir iekšējā informācija, jo:

- a) persona ir emitenta [...] administratīvās, pārvaldības vai uzraudzības struktūras locekle;*
- b) personai ir līdzdalība emitenta [...] kapitālā;*
- c) personai ir piekļuve informācijai, izpildot darba, profesionālos vai dienesta pienākumus; vai*
- d) persona ir iesaistīta noziedzīgās darbībās.*

Šis pants attiecas arī uz jebkuru personu, kuras rīcībā iekšējā informācija ir citu apstākļu dēļ, kas nav minēti pirmajā daļā, ja minētā persona zina vai tai būtu jāzina, ka tā ir iekšējā informācija.” (Iesniedzējtiesas izcēlums)

10. pants

“Iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana

1. Piemērojot šo regulu, iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana notiek, ja personas rīcībā ir iekšējā informācija un tā minēto informāciju izpauž jebkurai citai personai, izņemot gadījumus, kad izpaušanu veic, izpildot parastos darba, profesionālos vai dienesta pienākumus.

Šis punkts attiecas uz jebkuru fizisko un juridisko personu 8. panta 4. punktā minētajās situācijās un apstākļos.

[..]” (Iesniedzējtiesas izcēlums)

21. pants

“Informācijas atklāšana vai izplatīšana plašsaziņas līdzekļos

Piemērojot 10. pantu, 12. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 20. pantu, gadījumos, kad informācija ir atklāta vai izplatīta un ieteikumi ir sagatavoti vai izplatīti žurnālistikas nolūkiem vai citiem izteiksmes veidiem plašsaziņas līdzekļos, šādu informācijas atklāšanu vai izplatīšanu novērtē, ņemot vērā noteikumus, kas attiecas uz preses brīvību un izteiksmes brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, un noteikumus vai kodeksus, kas attiecas uz žurnālista profesiju, ja vien:

- a) attiecīgās personas vai personas, kas ar šīm personām ir cieši saistītas, no šādas informācijas atklāšanas vai izplatīšanas tieši vai netieši negūst kādas priekšrocības vai peļņu; vai*

- b) *informācijas atklāšana vai izplatīšana netiek īstenota, lai maldinātu tirgu attiecībā uz finanšu instrumentu piedāvājumu, pieprasījumu vai cenu.*" (Iesniedzējtiesas izcēlums)

2. Valsts tiesību normas

AMF vispārīgie noteikumi

- 3 AMF vispārīgo noteikumu 621-1. pantā, redakcijā, kas bija spēkā lietas faktisko apstākļu norises laikā, bija noteikts:

"Iekšējā informācija ir precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.

Informācija ir uzskatāma par precīzu, ja tajā ir norādīts uz apstākļu kopumu vai arī jau iestājušos vai potenciālu notikumu un ja no tās var izdarīt secinājumu par šo apstākļu vai šī notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai ar tiem saistīto finanšu instrumentu cenām.

Informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas, ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem."

- 4 Ar šīm tiesību normām tika transponēta Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmā daļa, kas precizēta ar Direktīvas 2003/124/EK 1. panta 1. un 2. punktu, kuri tika pārņemti MAR regulas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 2. un 4. punktā.
- 5 AMF vispārīgo noteikumu 622-1. pantā, redakcijā, kas bija spēkā lietas faktisko apstākļu norises laikā, bija noteikts:

"Ikvienu personu, kas minēta 622-2. pantā, atturas no tās rīcībā esošas iekšējās informācijas izmantošanas [...]. Tāpat tā atturas [...] paziņot šo informāciju citai personai ārpus savu parasto darba, profesionālo vai dienesta pienākumu izpildes vai citiem mērķiem, nevis tiem, kuru dēļ tā sākotnēji tai tikusi paziņota [...]."

- 6 Ar minēto pantu tika transponēti Direktīvas 2003/6 2. panta 1. punkta pirmās daļas noteikumi, kas tagad būtībā ir ietverti MAR regulas 10. panta 1. punktā.
- 7 AMF vispārīgo noteikumu 622-2. pantā, redakcijā, kas bija spēkā lietas faktu norises laikā, bija noteikts:

"622-1. pantā paredzētie pienākumi atturēties attiecas uz ikvienu personu, kurai ir iekšējā informācija sakarā ar to, ka:

1° tā ir piederīga emitenta administratīvām struktūrām, pārvaldes vai uzraudzības iestādei;

2° tai ir līdzdalība emitenta kapitālā;

3° tai ir piekļuve informācijai, izpildot darba, profesionālos vai dienesta pienākumus, kā arī piedaloties finanšu darījuma sagatavošanā un izpildē;

4° tās darbības var tikt kvalificētas kā noziegumi vai likumpārkāpumi.

Šie pienākumi atturēties attiecas arī uz jebkuru personu, kuras rīcībā ir iekšējā informācija un kas zina vai tai būtu jāzina, ka tā ir iekšējā informācija.”

- 8 Ar šo pantu tika transponēti Direktīvas 2003/6 2. panta 1. punkta un 4. panta noteikumi, kas tagad būtībā ir iekļauti MAR regulas 8. panta 4. punktā.

V. Pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 9 A, kurš šobrīd ir pensionējis, daudzus gadus strādāja par žurnālistu vairākos Lielbritānijas dienas laikrakstos, vispirms “Financial Times” (19 gadus), pēc tam “Times” (divus gadus) un, visbeidzot “Daily Mail” (27 gadus). Savas darbības laikā “Daily Mail”, kurā viņš regulāri publicēja rakstus ar nosaukumu “Tirgus ziņojums”, kas atspoguļoja tirgus baumas, viņš bija autors diviem rakstiem par vērtspapīriem, kuru tirdzniecība vija atļauta Euronext A sadaļā. Abi šie raksti tika publicēti “Daily Mail” tīmekļa vietnē “Mail Online”.
- 10 Pirmais raksts tika publicēts “Mail Online” 2011. gada 8. jūnija vakarā ar virsrakstu “Tirgus ziņojums: *Hermès* akcijas atkal ir modē”. Šajā rakstā tika minēts iespējamais sabiedrības LVMH piedāvājums par *Hermès* akcijām par cenu 350 EUR par akciju, t.i., prēmiju 86 % apmērā, salīdzinot ar cenu darījumdarbības dienas beigās. Nākamajā dienā pēc šīs publikācijas akciju cena pieauga, sākot ar tirgus atvēršanu, un pēc tam tirdzniecības laikā.
- 11 Otrais raksts tika publicēts “Mail Online” 2012. gada 12. jūnija vakarā ar nosaukumu “Tirgus ziņojums: baumas par naftu saviļņo tirgu”. Šajā rakstā tika norādīts, ka *Maurel & Prom* akcijas drīz varētu tikt piedāvātas par cenu apmēram 19 EUR par akciju, t.i., prēmiju 80 % apmērā, salīdzinot ar pēdējo kursu. Nākamajā dienā pēc šīs publikācijas akciju cena pieauga, sākot ar tirgus atvēršanu, un pēc tam tirdzniecības laikā. 2012. gada 14. jūnijā sabiedrība *Maurel & Prom* noliedza šīs baumas.
- 12 Tika konstatēts, ka īsi pirms šo abu rakstu publicēšanas “Mail Online”, tika izdoti rīkojumi iepirkt *Hermès* un *Maurel & Prom* akcijas.
- 13 Tā kā tika konstatētas līdzības starp šiem darījumiem un rīkojumiem *Arkéma* akciju tirgū neilgi pirms tam, kad Lielbritānijas dienas laikraksta “The Financial

Times” tīmekļa vietnes blogā tika publicēts raksts par tirgus baumām attiecībā uz sabiedrību *Arkéma*, AMF ģenerālsekretārs nolēma 2013. gada 15. novembrī uz sabiedrības *Maurel & Prom* vērtspapīru tirgu un tās finanšu informāciju un, 2014. gada 21. janvārī – uz *Hermès* vērtspapīru tirgu, attiecināt izmeklēšanu, kuru tas 2012. gada 1. jūnijā bija uzsācis par sabiedrības *Arkéma* vērtspapīru tirgu un tās finanšu informāciju.

- 14 Veiktajās izmeklēšanās tika atklāts, ka vairāki Apvienotās karalistes rezidenti, tostarp B, E, F, G un H, no Lielbritānijas teritorijas neilgi pirms iepriekš minēto rakstu publicēšanas “Mail Online” ir veikuši iegādes darījumus, un vēlāk, pēc publicēšanas mainījuši savu nostāju.
- 15 Šajā kontekstā AMF vairākkārt izmeklēšanas vajadzībām lūdza palīdzību savam Lielbritānijas kolēģim “Financial Conduct Authority” (turpmāk tekstā – “FCA”), atsaucoties uz noteikumiem, kas starptautiskās sadarbības jomā ir paredzēti, pirmkārt, Direktīvas 2003/6 16. pantā, un, otrkārt, vairākos daudzpusējos nolīgumos (“Multilatéral Mémorandum of Understanding”, turpmāk tekstā – “MMoU”) par sadarbību, informācijas apmaiņu un kontroli, kurus parakstījušas AMF un FCA.
- 16 FCA tostarp pārsūtīja A telefonsarunu izdrukā par laikposmu no 2007. gada 4. jūlija līdz 2013. gada 14. jūnijam, par visām viņa izejošām un ienākošām saziņām (turpmāk tekstā – “strīdīgā datne”). AMF pievienoja lietai strīdīgo datni.
- 17 2016. gada 23. februārī AMF izmeklēšanas un kontroles departaments nosūtīja B, C, H, E, F un G, kā arī A vēstules, kurās tos informēja, pirmkārt, par faktiem, par kuriem tie varētu tikt apsūdzēti, ņemot vērā izmeklētāju savāktos pierādījumus, un, otrkārt, par viņiem pieejamo iespēju noteiktā termiņā iesniegt savus apsvērumus. Visi šo vēstulu adresāti atbildot nosūtīja apsvērumus, tostarp arī A, ar vēstuli, kas saņemta 2016. gada 3. maijā.
- 18 Izmeklēšanas ziņojums tika iesniegts 2016. gada 5. jūlijā. Ņemot vērā šo ziņojumu, AMF kolēģijas specializētā komisija 2016. gada 19. jūlijā nolēma paziņot iebildumus visām attiecīgajām personām, tostarp A.
- 19 Atbilstoši paziņojumam par iebildumiem, kas pēdējam tika nosūtīts ar 2016. gada 7. decembra vēstuli, viņam tika pārņemta četru pienākumu neizpilde, proti, tas, ka viņš, pārkāpjot AMF vispārīgo noteikumu 622-1. un 622-2. pantu, tika paziņojis C un B, iekšējo informāciju par drīzumā “Mail Online” gaidāmu divu rakstu publikāciju, kas atspoguļo baumas par publiskiem piedāvājumiem saistībā ar *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīriem.
- 20 C un B arī tika paziņoti iebildumi. C savukārt tika pārņemts, ka viņš šo informāciju ir darījis zināmu F, kurš arī tika apsūdzēts par to, ka ir izmantojis šo informāciju, veicot darījumus ar finanšu līgumiem, kas saistīti ar *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīriem. Attiecībā uz B, viņam tika pārņemts, ka viņš pats ir izmantojis šo informāciju.

- 21 Atbildot uz viņam adresēto paziņojumu par iebildumiem, 2017. gada 3. jūlijā A iesniedza rakstveida apsvērumus.
- 22 Sankciju komisijas priekšsēdētāja iecelts referents savu ziņojumu iesniedza 2018. gada 21. jūnijā, pēc tam, kad viņš bija uzaicinājis attiecīgās personas uz noklausīšanos un uzklausiņis dažas no tām, tostarp A, 2018. gada 23. februārī, kurš neiesniedza apsvērumus par ziņojumu.
- 23 Atbildētāji tika uzaicināti uz Sankciju komisijas sēdi, kas notika 2018. gada 14. septembrī.
- 24 Ar 2018. gada 24. oktobra Lēmumu nr.11 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), Sankciju komisija norādīja, ka informācija par gaidāmu preses raksta publikāciju, kurā atspoguļotas tirgus baumas, var būt iekšējā informācija, un ka attiecīgā informācija atbilst nosacījumiem, lai to varētu kvalificēt par iekšējo informāciju. Tad tā konstatēja, ka A bija paziņojis C un B iekšējo informāciju par *Hermès* vērtspapīriem, bet informāciju par *Maurel & Prom* vērtspapīriem – vienīgi C, un piesprieda viņam naudas sodu 40 000 EUR apmērā.
- 25 Attiecībā uz pārējām iesaistītajām personām Sankciju komisija atzina, ka daļa no tām pārmesto pienākumu neizpildes bija pierādīta un noteica tām naudas sodus no 20 000 līdz 150 000 EUR.
- 26 Minēto lēmumu pārsūdzēja vienīgi A. Viņš galvenokārt lūdz *in limine litis* konstatēt, ka izmeklēšanas un kriminālvajāšanas procedūrā ir pieļauti pārkāpumi, un līdz ar to lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu. Pakārtoti viņš lūdz grozīt šo lēmumu, ciktāl ar to ir izslēgta Regulas Nr. 596/2014 21. panta piemērošana, vai to grozīt tiktāl, ciktāl tajā ir atzīts, ka viņam pārmestie pārkāpumi ir pierādīti, un līdz ar to noraidīt to un nospriest, ka viņš nav sodāms. Vēl pakārtotāk viņš lūdz samazināt piemērotā soda apmēru. AMF lūdz prasību noraidīt.

VI. Elementi, par kuriem ir lēmusi iesniedzējtiesa

A. Pamati, kas balsfīti uz procesuālo noteikumu pārkāpumu

- 27 A izvirzīja dažādus pamatus par procedūras nelikumību, kā rezultātā, viņaprāt, apstrīdētais lēmums nav spēkā. Viņš tādējādi norādīja uz žurnālistikas avotu pārkāpumu, atsevišķu uzklausišanu prettiesiskumu un paziņojumu par iebildumiem prettiesiskumu.
- 28 Visus minētos pamatus iesniedzējtiesa noraidīja.
- 29 Par pamatu, kas attiecas uz žurnālistikas avotu pārkāpumu saistībā ar strīdīgās datnes pievienošanu lietas materiāliem (skat. 16. punktu), *cour d'appel de Paris* nosprieda, ka minētā pievienošana patiešām ir nelikumīga. Tā uzskata, ka tas neatbilst sabiedrības interešu aizsardzības imperatīvai prasībai, pamatojoties it īpaši uz to, ka žurnālistikas avotu noslēpuma aizskārums, ko aizsargā Eiropas

Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā "ECPAK") 10. pants, minētās datnes apjoma dēļ pārsniedza to, kas bija nepieciešams.

- 30 Tomēr tā uzskata, ka šis pārkāpums neskar visu izmeklēšanas un sankciju procedūru un līdz ar to apstrīdēto lēmumu. Proti, no izmeklēšanas hronoloģijas izriet, ka pieprasījums sniegt datus par B un C saistību nav balstīts uz strīdīgās datnes izmantošanu, bet izriet no citiem izmeklētāju savāktajiem pierādījumiem, no kuriem daži bija viņu rīcībā pat pirms strīdīgās datnes saņemšanas, un tos Sankciju komisija varēja likumīgi izmantot. Tādējādi tā noraida šo atcelšanas pamatu.
- 31 *Cour d'appel de Paris* noraida arī pamatus, ko A balstījis, pirmkārt, uz to, ka viņš nav ticis uzklauts, un, otrkārt, no citu apsūdzēto uzklaušanās posmā pirms izmeklēšanas perioda, kas notiek pirms sankciju procedūras, kuru sāk ar iebildumu paziņošanu. Tā uzskata, ka anketa, kas A bija iesniegta ar *FCA* starpniecību, un sniegto atbildi izmantošana nav apdraudējusi izmeklēšanas lojalitātes principu un tiesības uz aizstāvību. Tā arī uzskata, ka citu apsūdzēto uzklaušanās rezultātā netika pārkāpts izmeklēšanas lojalitātes princips.
- 32 Attiecībā uz pamata par paziņojuma par iebildumiem nelikumību A apgalvo, ka paziņojumam par iebildumiem, kas viņam tika nosūtīts 2016. gada 7. decembrī, bija jāattiecas uz *MAR* regulas 21. pantu, kas bija piemērojams no 2016. gada 3. jūlija, nevis uz *AMF* vispārīgo noteikumu 622-1. pantu, kas bija piemērojams faktu rašanās laikā, bet tika atcelts 2016. gada septembrī, pēc tam, kad kļuva piemērojama *MAR* regula. A apgalvo, ka ar *MAR* regulas 21. pantu ir ieviests režīms, kas žurnālistiem ir labvēlīgāks attiecībā uz iekšējās informācijas izpaušanu, jo šis pienākumu neizpildes raksturojums ir atkarīgs no papildu nosacījumu izpildes, kas pamato tā piemērošanu ar atpakaļejošu spēku "*in mitius*". Tā kā šie elementi, kas ir vajadzīgi, lai raksturotu pārmesto pienākumu neizpildi, nav ietverti paziņojumā par iebildumiem, viņš apgalvo, ka tas esot prettiesisks un ka šī vēlāk noteiktā soda procedūra un līdz ar to apstrīdētais lēmums nav spēkā.
- 33 *AMF* neapstrīd *MAR* regulas 21. panta piemērojamību ar atpakaļejošu spēku "*in mitius*", bet atgādina, ka saskaņā ar ECPAK 6. pantu, kā to ir interpretējusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, pietiek ar to, ka apsūdzētais ir detalizēti jāinformē par viņam izvirzītās apsūdzības raksturu un iemeslu, proti, par tam inkriminēto faktu patiesumu un to juridisko kvalifikāciju.
- 34 *Cour d'appel de Paris* nosprieda, ka, lai gan nav atsauces uz *MAR* regulas 21. pantu, kas bija piemērojama ar atpakaļejošu spēku, A adresētais paziņojums par iebildumiem bija pietiekami precīzs viņa aizstāvības vajadzībām. Tādējādi tā noraida arī šo pamatu.

B. Pamati par A pārmesto faktu patiesumu

- 35 A apgalvo, ka viņam nebija pilnvaru lemt par savu tirgus ziņojumu publicēšanu un ka tādējādi viņam nebija informācijas, kuras paziņošana viņam tiek pārmesta. *Cour d'appel de Paris* nosprieda, ka pastāv būtisku, precīzu un saskanīgu netiešu pierādījumu kopums, kas nepārprotami pierāda, ka A rīcībā bija informācija par gaidāmo viņa tirgus ziņojuma publicēšanu "Mail Online" 2011. gada 11. jūnijā attiecībā uz *Hermès*, vēlākais plkst. 15.06, un 2012. gada 12. jūnijā, vēlākais plkst. 15.36 par ziņojuma publicēšanu attiecībā uz *Maurel & Prom*.
- 36 Attiecībā uz attiecīgās informācijas paziņošanu, kas attiecas uz gaidāmo tirgus ziņojumu publicēšanu tiešsaistē, pirmkārt, attiecībā uz sabiedrību *Hermès*, un, otrkārt, attiecībā uz sabiedrību *Maurel & Prom*, *cour d'appel de Paris* nosprieda:
- ka pastāv būtisku, precīzu un saskanīgu netiešu pierādījumu kopums, kas nepārprotami pierāda, ka 2011. gada 8. jūnija pēcpusdienā A paziņoja B informāciju par viņa tirgus ziņojuma attiecībā uz sabiedrību *Hermès* gaidāmo publicēšanu tiešsaistē;
 - ka norādītie netiešie pierādījumi nav pietiekami, lai nepārprotami pierādītu, ka 2011. gada 8. jūnijā A paziņoja C informāciju par viņa tirgus ziņojuma attiecībā uz sabiedrību *Hermès* gaidāmo publicēšanu tiešsaistē;
 - ka pastāv būtisku, precīzu un saskanīgu netiešu pierādījumu kopums, kas nepārprotami pierāda, ka 2012. gada 12. jūnijā A paziņoja C informāciju par viņa tirgus ziņojuma attiecībā uz sabiedrību *Maurel & Prom*.

VII. Par nepieciešamību vērsties Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu

A. Par iekšējās informācijas jēdzienu

1. Lietas dalībnieku pamatargumenti

- 37 A apstrīd informācijas, kas attiecas uz gaidāmo preses raksta saistībā ar tirgus baumām publikāciju, kvalificēšanu par iekšējo informāciju.
- 38 Pirmkārt, viņš apgalvo, ka šāda kvalificēšana nav saderīga ar sekundārās iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas jēdzienu *AMF* vispārīgo noteikumu 622-2. panta otrās daļas izpratnē, jo nav pierādīts, ka B un C, kuri apstrīdētajā lēmumā ir kvalificēti par sekundārām personām, būtu bijusi jebkāda saikne ar attiecīgo vērstpapīru emitentu vai preses struktūru, kas nodrošināja viņa rakstu publicēšanu, un attiecīgi zināja vai tiem būtu bijis jāzina, ka attiecīgā informācija ir iekšējā informācija.

- 39 Otrkārt, viņš norāda, ka šāda kvalificēšana nav saderīga ar finanšu žurnālista profesijas raksturu. Šajā nolūkā viņš atgādina, ka finanšu žurnālista darbības pamatā ir centieni iegūt tirgus baumas, lai identificētu iespējamus aktuālos tematus un tos apspriestu gan ar avotiem, gan ar vairākām personām redakcijas sastāvā, lai sagatavotu iespējamo rakstu. Viņš uzskata, ka strīdīgā kvalificēšana liek uzskatīt, ka ikviens finanšu žurnālists, tikai tādēļ, ka tas gatavo publicēšanai ar tirgu saistītus rakstus, sistemātiski iegūst iekšējo informāciju, neraugoties uz jebkādas saiknes ar attiecīgo emitentu neesamību, kā rezultātā, pēc viņa domām, finanšu prese tiek pārveidota par “*iekšējās informācijas ražotāju*” un redakcijas par “*iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas personu loku*”. Viņš norāda, ka šāda kvalificēšana finanšu žurnālistu darbību pielīdzina profesionāļu darbībai, kuri ir pakļauti iekšējai informācijai (emitenti, finanšu analīzes biroji, ieguldījumu pārvaldības sabiedrības, pakalpojumu sniedzēji, kas veic tirgus aptaujas u.c.), kuru darbību šajā ziņā reglamentē AMF un kuriem ir jāievēro stingri pienākumi attiecībā uz iekšējās informācijas noteikšanu un pārvaldību (iekšēji un ārēji).
- 40 Treškārt, A apgalvo, ka publicēšana nevar būt iekšējā informācija, ja tās saturā nav ietverta nekāda šāda veida informācija. Viņš uzskata, ka šajā lietā attiecīgo rakstu saturs neatbilst prasībai par informācijas precīzo raksturu, jo šajos pantos ir minētas tikai tirgus baumas. Šajā ziņā tā atgādina, ka parasti tiek atzīts, ka baumas nevar būt iekšēja informācija tās izcelsmes neprecizitātes dēļ, jo šī neprecizitāte rada šaubas par tās autentiskumu, pat ja tās publicēšana var interesēt tirgu un ietekmēt emitenta vērtspapīru cenu.
- 41 Ceturtkārt, un pilnības labad, A apgalvo, ka šajā lietā neatkarīgi no attiecīgo rakstu satura informācija par to gaidāmo publicēšanu, nepastāvot skaidrībai attiecībā uz to, kas tiks publicēts, nebija nedz precīza, nedz arī tāda, kas varētu ietekmēt attiecīgo vērtspapīru kursu, jo nebija pierādījumu tam, ka viņš ir īpaši atpazīstams kā finanšu žurnālists, ir īpaši nozarēs, uz kurām attiecas attiecīgie vērtspapīri (luksusa preces un nafta), kā arī tas, ka “Mail Online” atpazīstamību, jo šim preses izdevumam nav tāda “Financial Times” pielīdzināma autoritāte.
- 42 *AMF apgalvo, ka “[AMF vispārīgo noteikumu] 621-1. pantā nav paredzēti nekādi ierobežojumi attiecībā uz informācijas, ko var kvalificēt kā iekšēju, raksturu, saturu vai izcelsmi, attiecībā uz kuru nav prasīts, lai to būtu sniedzis emitents, bet gan tikai to, lai šī informācija to skartu tieši vai netieši un būtu precīza, tāda, kas nav publiska, un var būtiski ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas”.*
- 43 Turklāt tā uzskata, ka šajā lietā, sākot ar pēcpusdienu A rakstu gaidāmā publicēšana “Mail Online” varēja notikt (vakara izdevumā) tādējādi, ka informācija par šīm publikācijām, kuru saturs bija turklāt bija pietiekami precīzs (tāpēc, ka tika pieminēta iespējamā iegādes piedāvājumu cena), lai no tā varētu izdarīt secinājumus par šīs publikācijas iespējamo ietekmi uz attiecīgo vērtspapīru cenu, kļūva par precīzu informāciju kopš pēcpusdienas, kad šī informācija tika paziņota.

44 Visbeidzot, tā norāda, ka šajā lietā agrāka to rakstu publicēšana citos laikrakstos, kuros ir minēti darījumu projekti attiecībā uz *Hermès un Maurel & Prom* vērtspapīriem, nepiešķir publisku raksturu informācijai, saskaņā ar kuru “Mail Online” drīzumā grasās publicēt tirgus ziņojumus, kurus parakstījis A, saistībā ar baumām par piedāvājuma esamību par šiem vērtspapīriem un par noteiktu cenu, bet gan apstiprināja šo tirgus ziņojumu ticamību, kas jau izrietēja no viņa kā finanšu žurnālista atpazīstamības, tāpēc informāciju par viņa gaidāmo publikāciju saprātīgs ieguldītājs varēja izmantot, domājot, ka šīs baumas varētu piepildīties, vai vismaz, ka pēc rakstu publicēšanas attiecīgo vērtspapīru cenas varētu celties.

2. *Atsauces pamatojums attiecībā uz iekšējās informācijas jēdzienu*

45 Šajā lietā iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai informācija par tāda preses raksta gaidāmo publicēšanu, kas atspoguļo tirgus baumas, var būt iekšējā informācija AMF vispārīgo noteikumu 621-1. panta izpratnē. Šie AMF vispārīgie noteikumi tika atcelti pēc MAR regulas stāšanās spēkā.

46 Tā kā ar šo pantu ir nodrošināta Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmās daļas transponēšana, kā tas precizēts Direktīvas 2003/124 1. panta 1. un 2. punktā, tā ir jāinterpretē atbilstoši minētajiem šo direktīvu noteikumiem.

47 Divos spriedumos, 2012. gada 28. jūnija spriedumā *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:397, 25. punkts), un 2015. gada 11. marta spriedumā *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, 24. punkts), Tiesa atgādināja, ka iekšējās informācijas jēdziens, kas izriet no Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmās daļas, ietver četrus būtiskus elementus, kas ir piemērojami kumulatīvi:

- pirmkārt, runa ir par precīza rakstura informāciju;
- otrkārt, šī informācija nav nodota atklātībai;
- treškārt, tā tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem vai to emitentiem;
- ceturtkārt, ja to nodotu atklātībai, tā varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas.

48 Šajā lietā netiek apstrīdēts, ka attiecīgā informācija atbilst otrajam elementam. Gaidāmā A rakstu publikācija par baumām attiecībā uz sabiedrībām *Hermès un Maurel & Prom* netika izziņota pirms tās publicēšanas. Tāpat par šo rakstu saturu tirgus uzzināja tikai to publicēšanas brīdī, norādot, ka agrākas vairāku rakstu publikācijas nesniedza sabiedrībai informāciju, kas liecinātu, ka “Mail Online” drīzumā, 2011. gada 8. jūnijā un 2012. gada 12. jūnijā, gatavojās publicēt divus A rakstus, kuros bija minētas baumas par *LVMH* piedāvāto cenu par *Hermès* vērtspapīriem par 350 EUR un baumas par piedāvāto cenu par *Maurel & Prom* vērtspapīriem par 19 EUR.

- 49 Nav strīda arī par to, ka attiecīgā informācija atbilst trešajam elementam. Šī informācija attiecas uz tāda preses raksta gaidāmo publikāciju, kurā atspoguļotas tirgus baumas attiecībā uz darījumu, kas attiecīgi skar sabiedrības *Hermès* un *Maurel & Prom*. Tādējādi šī informācija tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem.
- 50 Attiecībā uz ceturto elementu Direktīvas 2003/124 1. panta 2. punktā tā ir definēta kā “*informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem*”.
- 51 Citējot minētās direktīvas 1. apsvērumu, iesniedzējtiesa norāda, ka tās 2009. gada 23. decembra spriedumā lietā *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck* (C-45/08, EU:C:2009:806, 69. punkts), Tiesa norādīja, ka “*saskaņā ar Direktīvas 2003/6 mērķi šāda spēja ievērojami ietekmēt cenas ir jāvērtē a priori, ņemot vērā attiecīgās informācijas saturu un tās kontekstu*” un ka “*tāpēc, lai noteiktu, vai informācija ir iekšēja, nav jāpārbauda, vai tās izpaušana patiešām ir ievērojami ietekmējusi to finanšu instrumentu cenas, uz kuriem tā attiecas*”. Savos secinājumos lietā, kurā tika pasludināts minētais spriedums (*Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:534, 96. un 97. punkts), ģenerāladvokāte *Kokott* [Kokote] norādīja, ka, ja ir nepieciešams “*ex ante* atzinum[s] par to, vai informācija var ietekmēt cenu”, ar nosacījumu, ka “*apmērs, kādā cenas svārstās pēc [...] informācijas paziņošanas, var būt netiešs pierādījums šīs informācijas nozīmīgumam un potenciālam*”.
- 52 Šajā lietā attiecīgā informācija, ka drīzumā tiks publicēti A raksti, kuros atspoguļotas piedāvājuma baumas par *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīriem par cenu, kas ir ievērojami augstāka nekā cena darījumdarbības iepriekšējās dienas beigās, bija saskaņīga ar nesen presē publicētajiem rakstiem, it īpaši “*Financial Times*”, kuros bija minēts vai nu iespējams LVMH grupas ieguldījums sabiedrības *Hermès* kapitālā, vai arī iespējama darījuma gatavošana sabiedrības *Maurel & Prom* pārpirkšanai.
- 53 Šajā kontekstā saprātīgs ieguldītājs attiecīgo informāciju varēja izmantot kā vienu no pamatiem saviem lēmumiem veikt ieguldījumus ar *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīriem.
- 54 Turklāt ir jākonstatē, ka pēc A rakstu publicēšanas ļoti būtiski mainījās attiecīgo vērtspapīru kurss. Šis elements “*ex post*” apstiprina, ka attiecīgā informācija atbilst “*ex ante*” ceturtajam iekšējo informāciju veidojošajam elementam.
- 55 Vēl ir jānosaka, vai šī informācija var atbilst pirmajam elementam par informācijas precīzo raksturu.
- 56 Šajā ziņā no Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izriet, ka informācijai ir precīzs raksturs, ja tā atbilst šādiem diviem kumulatīvajiem nosacījumiem:
- pirmkārt, šai informācijai ir jānorāda “*uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie*

iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks”;

- otrkārt, šī informācija ir *“pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām”*.
- 57 Šajā lietā attiecīgā informācija attiecas, pirmkārt, uz gaidāmu A raksta (2011. gada 8. jūnijā) publikāciju “Mail Online”, kurā ir atspoguļotas baumas par *Hermès* akcijām, un, otrkārt, tā paša žurnālista raksta gaidāmu publikāciju (2012. gada 12. jūnijā) tai pašā tīmekļa vietnē par baumām, kas skar *Maurel & Prom* akcijas.
- 58 Ciktāl tajos ir minēts notikums — gaidāmā preses raksta publicēšana — par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, šī informācija atbilst Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā minētajam nosacījumam, lai to varētu kvalificēt par precīzu.
- 59 Turpretī rodas jautājums, vai tā atbilst otrajam nosacījumam.
- 60 Lai atbildētu uz šo jautājumu ir jānosaka, vai, lai informācija par gaidāma preses raksta publicēšanu būtu pietiekami precīza Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē, minētā raksta saturam ir jābūt pietiekami precīzam šīs pašas tiesību normas izpratnē.
- 61 2015. gada 11. marta spriedumā *Lafonta* (C-628/13, EU:C:2015:162, minēts iepriekš, 31. punkts), Tiesa ir precizējusi šī otrā nosacījuma nozīmi un piemērojamību, norādot, ka Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts nozīmē, ka *“informācija ir pietiekami konkrēta un specifiska, lai veidotu pamatu, atbilstoši kuram būtu iespējams novērtēt, vai apstākļi vai notikums, kas ir tās priekšmets, varētu ietekmēt to finanšu instrumentu cenas, uz kuriem tā attiecas.”* Līdz ar to saskaņā ar šo pantu *“jēdzienā “iekšējā informācija” neietilpst vienīgi neskaidra vai vispārīga informācija, kas neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu”*.
- 62 Šķiet, ka baumas pēc savas būtības ietilpst kategorijā *“neskaidra vai vispārīga informācija, kas neļauj izdarīt nekādus secinājumus par tās iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu”*.
- 63 Savos secinājumos lietā *Geltl* (C-19/11, EU:C:2012:153) ģenerāladvokāts *Mengozzi* [Mengoci] turklāt norādīja, ka *“tādējādi ziņas nebūs precīzas, ja kāds notikums no racionalitātes viedokļa būs uzskatāms par neiespējamu vai mazticamu, neesot attiecīgajam saprātīgumam, jo tās ir palikušas, piemēram, tikai baumu [rumeurs] līmenī, vai arī ir tik nespecifiskas, ka neļauj izdarīt secinājumu par iespējamo ietekmi uz konkrēto finanšu instrumentu vai saistītu atvasināto finanšu instrumentu cenu izmaiņām”* (cour d’appel de Paris izcēlums).
- 64 Līdz ar to rodas jautājums, vai tas, ka preses raksts, kura gaidāmā publikācija ietver attiecīgo informāciju, atspoguļo tirgus baumas, pēc savas būtības izslēdz to,

ka šī informācija var būt iekšējā informācija, vai, gluži pretēji, šāda kvalificēšana ir iespējama atkarībā no apstākļiem.

- 65 Šajā sakarā, ņemot vērā šīs lietas īpatnības, iesniedzējtiesa jautā, vai tas, ka preses rakstā, kas izplata tirgus baumas, ir norādīta iespējamā pārņemšanas piedāvājuma cena, ietekmē attiecīgās informācijas precizitātes novērtējumu.
- 66 Tā arī vēlas noskaidrot, vai žurnālista, kurš parakstījis rakstu, atpazīstamība vai preses izdevuma, kurš to publicējis, reputācija, var ietekmēt atbildi uz jautājumu.
- 67 Visbeidzot, tā kā *Hermès* un *Maurel & Prom* vērtspapīri pēc A raksta publicēšanas piedzīvoja ievērojamas cenas izmaiņas, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai tad, kad tiek konstatēts, ka preses rakstam, kas ietver tirgus baumas, tiešām “*ex post*” ir bijusi būtiska ietekme uz vērtspapīru cenu, par kuriem bija izplatītas šīs baumas, tas ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai informācija, kas attiecas uz gaidāmo raksta publikāciju, atbilst precizitātes prasībai.
- 68 Tā kā Tiesai nav bijusi iespēja lemt par visiem šiem jautājumiem, kuriem ir izšķiroša nozīme strīda iznākumā, ir jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta pirmā daļa un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta interpretāciju saskaņā ar šī sprieduma rezolutīvajā daļā ietverto formulējumu.

B. Par MAR regulas 10. un 21. panta mijiedarbību un interpretāciju

- 69 Turpmākie apsvērumi tiek sniegti tikai gadījumā, ja Tiesa uz iepriekš minētajiem jautājumiem atbildētu, ka tāda informācija kā šajā lietā minētā var atbilst nepieciešamajai precizitātes prasībai.

1. Lietas dalībnieku argumenti

- 70 A apstrīd Sankciju komisijas veikto analīzi, lai noraidītu MAR regulas 21. panta piemērošanu, saskaņā ar kuru, lai gan diskusija starp A, no vienas puses, C un B, no otras puses, kuri ir identificēti kā viņa avoti, attiecībā uz baumām par piedāvājuma par noteiktu cenu iesniegšanu, vienīgais mērķis bija šo baumu izplatīšana sabiedrībai, un tādējādi tā minētā panta izpratnē atbilda “*žurnālistikas nolūkiem*”, tomēr tas pats neattiecas uz iekšējās informācijas izplatīšanu vienīgi saviem avotiem un nevis sabiedrībai par gaidāmo tirgus ziņojuma, kas atspoguļo šīs baumas, publicēšanu “*Mail Online*”.
- 71 Lai pamatotu MAR regulas 21. panta piemērošanu sev par labu, A, pirmkārt, atsaucas uz Tiesas judikatūru, kurā interpretēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 9. pants, un saskaņā ar kuru personas datu apstrādes jēdziens “*tikai žurnālistikas nolūkos*” šī panta izpratnē ir jāinterpretē plaši (spriedumi, 2008. gada 16. decembris, *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia*, C-73/07, EU:C:2008:727, 56. un 61. punkts, un,

2019. gada 14. februāris, Buivids, C-345/17, EU:C:2019:122, 51. un 53. punkts). Viņš norāda, ka telefonsarunas, kuru laikā viņš esot informējis savus avotus par viņa rakstu publicēšanu, ir notikušas viņa žurnālista darbības ietvaros.

- 72 Otrkārt, A apgalvo, ka, aprobežojot *MAR* regulas 21. panta piemērošanu tikai ar gadījumu, kad attiecīgā informācija paredzēta publicēšanai, *AMF* tādējādi ne tikai noliedz avotu būtisko lomu žurnālistikas darbību veikšanai, bet, vispārīgāk, reducē žurnālista darbību tikai uz viņa publikācijām, tādējādi neievērojot daudzus iepriekšējus posmus, kas nepieciešami, lai sagatavotu rakstu (priekšmeta identificēšana, kontrolpārbaudes, dokumentu apkopošana, rakstīšana u.c..), neatkarīgi no tā, vai raksts galu galā tiek vai netiek publicēts.
- 73 Treškārt, viņš apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā izmantotā *MAR* regulas 21. panta interpretācija noliedz žurnālistiem izņēmuma kārtā piešķirtā priekšrocības režīma pastāvēšanu, aprobežojoties ar šīs regulas 10. pantā paredzētās vispārējās tiesību sistēmas piemērošanu. Viņš paskaidro, ka minētajā 10. pantā ir noteikts vispārējais iekšējas informācijas paziņošanas likumības princips, ja tā notiek “*pildot parasto darbu, amata vai dienesta pienākumus*” un Tiesa šo nosacījumu ir interpretējusi šauri, kā tādu, kas nozīmē ne tikai ciešas savstarpējas saistības esamību starp izpaušanu un darba, amata vai pienākumu pildīšanu, bet arī pirmās neizbēgami nepieciešamo un samērīgo raksturu attiecībā pret otro (spriedums, 2005. gada 22. novembris, *Grøngaard* un *Bang*, C-384/02, EU:C:2005:708, 31. un 34. pants). No šīs judikatūras viņš secina, ka šajā lietā apstrīdētajā lēmumā izmantotā *MAR* regulas 21. panta interpretācija, ciktāl tā paredz izvērtēt, vai attiecīgā paziņošana bija nepieciešama, lai žurnālists informētu sabiedrību, nozīmētu piemērot vispārējo tiesību režīmu īpašā un atkāpes ietverošā režīma, kas ir piemērojams žurnālistiem, vietā.
- 74 Turklāt A atgādina, ka nav strīda par to, ka ne viņš, ne jebkura ar to cieši saistīta persona no apgalvotās informācijas nodošanas nav guvusi ne mazāko peļņu un ka viņam nevar pārņemt nekādu nodomu maldināt tirgu attiecībā uz attiecīgo vērtspapīru piedāvājumu, pieprasījumu vai kursu. No tā viņš secina, ka uz strīdīgo situāciju neattiecas izņēmumi no *MAR* regulas 21. pantā paredzētā īpašā režīma, kas piemērojams žurnālistiem.
- 75 Turklāt viņš atgādina, ka šis īpašais režīms nozīmē, ka attiecīgie pārkāpumi ir jāanalizē, ņemot vērā noteikumus un garantijas, kas izriet no preses brīvības un no žurnālistiem piemērojamajiem Anglijas tiesību aktiem. Viņš apgalvo, ka viņam nevar pārņemt nekādu noteikumu, kas regulē žurnālista profesiju, pārkāpumu, jo *Independant Press Standards Organization*¹ (kas ir neatkarīgs preses regulators Apvienotajā Karalistē, kura pārraudzībā faktu norises laikā bija “*Daily Mail*”, turpmāk tekstā “*IPSO*”) Uzvedības kodeksa 13. pants, uz kuru atsaucas *AMF*, aprobežojas ar aizliegumu žurnālistam pirms publicēšanas pārsūtīt saņemto finanšu informāciju, bet neierobežo raksta tēmas izvēli, kas pēc definīcijas nav

¹ Kopsavilkuma autora piezīme : <https://www.ipso.co.uk/editors-code-of-practice/>

uzskatāma par informāciju, kas saņemta no trešām personām, bet nāk no žurnālista, A secina, ka viņu vajadzētu attaisnot.

- 76 Atbildot, AMF norāda, ka A viņa rīcībā esošo informāciju, ko viņš ieguva no saviem avotiem (C un B), nebija vajadzības tiem apstiprināt, ka viņš gatavojās pieminēt šīs baumas savos rakstos. Tāpēc no viņa puses šīs informācijas izpaušana saviem avotiem, proti, trešām personām, nevis sabiedrībai, lai arī tas notika viņa žurnālista darbības ietvaros, nenotika “žurnālistikas nolūkiem” MAR regulas 21. panta nozīmē, līdz ar to šī regula šajā gadījumā nav piemērojama.
- 77 Pakārtoti, gadījumā, ja šī izpaušana būtu notikusi “žurnālistikas nolūkiem”, AMF apgalvo, ka MAR regulas 21. pantā nav prasīts, lai pienākumu neizpildes raksturojums būtu atkarīgs no tā, vai nav ievērots profesionālās ētikas noteikums, bet tajā ir vienīgi paredzēti īpaši noteikumi, lai novērtētu šo pienākumu neizpildi, kam saskaņā ar šī panta formulējumu ir jāņem vērā “noteikumi, kas attiecas uz preses brīvību un izteiksmes brīvību citos plašsaziņas līdzekļos, un noteikumi vai kodeksi, kas attiecas uz žurnālista profesiju”.
- 78 Tā precizē, ka šajā lietā IPSO Uzvedības kodeksa 13. pantā “*Finanšu žurnālisms*”, lietas faktu rašanās laikā spēkā esošajā redakcijā ir norādīts, ka “*pat ja likums to neaizliedz, žurnālisti nedrīkst savā labā izmantot finanšu informāciju, ko tie saņem, pirms tās publiskošanas sabiedrībai, nedz arī nodot šo informāciju citiem*”. Tā norāda, ka šīs tiesību normas papildus Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantam un ECPAK 10. pantam atspoguļo žurnālistu pienākumus nepārsniegt noteiktus ierobežojumus, it īpaši saistībā ar nepieciešamību novērst konfidencialas informācijas izpaušanu. Tā apgalvo, ka attiecīgās informācijas izpaušanas nelikumīgais raksturs nav nesamērīga iejaukšanās tiesībās uz vārda brīvību. Tā no tā secina, ka, pat piemērojot MAR regulas 21. pantu, šī izplatīšana raksturo AMF vispārīgo noteikumu 622-1. un 622-2. pantā paredzētā atturēšanās pienākuma neizpildi.

2. *Atsauces pamatojums attiecībā uz MAR regulas 10. un 21. panta mijiedarbību un interpretāciju*

- 79 Kā jau tika norādīts, A saskaņā ar viņam nosūtīto paziņojumu par iebildumiem tiek pārmests, ka viņš, pārkāpjot AMF vispārīgo noteikumu 622-1. un 622-2. pantu, nav izpildījis pienākumu atturēties no iekšējās informācijas tālāknodešanas.
- 80 Ar šo pantu bija nodrošināta Direktīvas 2003/6 2. panta 1. punkta pirmās daļas noteikumu transponēšana, kuri tagad būtībā ir ietverti MAR regulas 10. panta 1. punktā.
- 81 AMF vispārīgo noteikumu 622-2. pants nodrošināja Direktīvas 2003/6 2. panta 1. punkta un 4. panta noteikumu transponēšanu, kas tagad ir ietverti MAR regulas 8. panta 4. punktā.

- 82 Iekšējās informācijas nelikumīga izpaušana iepriekš minētā 10. panta 1. punkta izpratnē ir aizliegta ar *MAR* regulas 14. panta c) punktu, kurā ir noteikts: “*Persona nevar [...] nelikumīgi izpaust iekšējo informāciju.*”
- 83 Nav strīda par to, ka ar *MAR* regulas 21. pantu ir izveidota īpaša sistēma, kuras mērķis ir saskaņot tirgus ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanu ar prasībām, kas izriet no preses brīvības.
- 84 Šajā lietā nav strīda arī par to, ka A faktu norises laikā bija žurnālists un ka uz strīdīgo situāciju neattiecas *MAR* regulas 21. panta a) un b) punktā paredzētie izslēgšanas gadījumi.
- 85 Faktiski nav ne pierādīts, ne pat apgalvots:
- ka A vai ar viņu cieši saistītas personas tieši vai netieši ir guvušas labumu vai priekšrocības no attiecīgās izpaušanas (a) punktā paredzētais gadījums);
 - ka A ar šo izpaušanu bija nodoms maldināt tirgu attiecībā uz piedāvājumu, pieprasījumu vai finanšu instrumentu cenām (b) špunktā paredzētais gadījums).
- 86 No tā izriet, ka, pieņemot, ka attiecīgā informācija tika izpausta “*žurnālistikas nolūkiem*”, *MAR* regulas 21. pants var tikt piemērots šajā lietā.
- 87 *Cour d’appel de Paris*, pirmkārt, šaubās par to, kā minētā panta izpratnē ir interpretējams publiskošanas jēdziens “*žurnālistikas nolūkiem*”. Precīzāk, Tiesa jautā, vai tas, ka žurnālists vienam no saviem parastajiem avotiem izpauž informāciju par gaidāmo sava raksta publicēšanu, kurā ir atspoguļotas tirgus baumas, var tikt realizēts “*žurnālistikas nolūkiem*” *MAR* regulas 21. panta izpratnē.
- 88 2008. gada 16. decembra spriedumā *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia* (C-73/07, EU:C:2008:727, iepriekš minēts, 56. un 61. punkts), Tiesa precizēja Direktīvas 95/46 9. pantā ietvertās līdzīgas frāzes (“*tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem*”) nozīmi. Tā norādīja, ka ir jāuzskata, ka “*tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem*” tiek veiktas darbības, kuru vienīgais mērķis ir publiskot informāciju, viedokļus vai idejas. Šī definīcija tika pārņemta 2019. gada 14. februāra spriedumā *Buivids* (C-345/17, EU:C:2019:122, iepriekš minēts, 53. punkts).
- 89 Iepriekš minētajos spriedumos *Satakunnan Markkinapörssi* un *Satamedia* (52.–56. punkts) un *Buivids* (50., 51., 63. un 64. punkts), Tiesa, kas piekrīt konstatējumam, ka Direktīvas 95/46 9. panta mērķis ir saskaņotu divas pamattiesības, proti, no vienas puses, privātās dzīves aizsardzību, un, no otras puses, vārda brīvību, nosprieda, ka, lai ņemtu vērā vārda brīvības nozīmi demokrātiskā sabiedrībā, pirmkārt, ar to saistītie jēdzieni, ieskaitot žurnālistiku, ir jāinterpretē plaši, precizējot, ka, lai nodrošinātu līdzsvaru starp abām pamattiesībām, pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību aizsardzība prasa,

lai iepriekš Direktīvas 95/46 9. pantā paredzētās atkāpes no datu aizsardzības un tās ierobežojumi tiktu īstenoti, stingri ievērojot vajadzīgās robežas.

- 90 Tomēr *MAR* regulas 21. pants ir arī saskaņot vispārējo interešu mērķi ar pamattiesībām, proti, no vienas puses, mērķi apkarot tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, lai nodrošinātu Savienības finanšu tirgu integritāti un stiprinātu ieguldītāju uzticību šiem tirgiem (šajā nozīmē par Direktīvas 2003/6 mērķi skat. iepriekš minētos spriedumus, 2009. gada 23. decembris, *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, C-45/08, EU:C:2009:806, 47. punkts, un, 2015. gada 11. marts, *Lafonta*, C-628/13, EU:C:2015:162, 21. punkts) un, no otras puses, vārda pamatbrīvība, kuras sastāvdaļa ir preses brīvība.
- 91 Ņemot vērā šos apsvērumus, *cour d'appel de Paris* vēlas noskaidrot, vai *MAR* regulas 21. panta mērķis un nozīme, kas piemīt preses brīvībai jebkurā demokrātiskā sabiedrībā, nenozīmē jēdziena izpaušana “žurnālistikas nolūkiem” plašu interpretāciju minētā panta izpratnē.
- 92 Šajā ziņā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai jēdzienam izpaušana “žurnālistikas nolūkiem” *MAR* regulas 21. panta izpratnē ir tāds pats tvērums kā informācijas izplatīšanai, ko veic “žurnālisti, kas darbojas atbilstīgi savai profesijai” Direktīvas 2003/6 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta nozīmē, neraugoties uz abu šo pantu atšķirīgo terminoloģiju.
- 93 Ar šo pantu tika ieviesta īpaša sistēma, kas arī bija paredzēta, lai saskaņotu tirgus ļaunprātīgas izmantošanas apkarošanu ar prasībām, kas izriet no preses brīvības, vienlaikus to paredzot tikai noteiktām tirgus manipulācijām, proti, tādas informācijas izplatīšanai, kas sniedz vai var sniegt nepareizas vai maldinošas norādes par finanšu instrumentiem, tostarp, izplatīt baumas vai izplatīt nepatiesu vai maldinošu informāciju.
- 94 Ņemot vērā Direktīvas 2003/6 1. panta 2. punkta c) apakšpunkta un *MAR* regulas 21. panta kopējo mērķi iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai pietiek ar to, ka iekšējā informācija tiek izpausta žurnālista darbībā, lai konstatētu, ka tā ir notikusi “žurnālistikas nolūkiem” *MAR* regulas 21. panta izpratnē.
- 95 Turklāt *cour d'appel de Paris* vēlas noskaidrot, vai jēdziena izpaušana “žurnālistikas nolūkiem” interpretācija ir atkarīga it īpaši no tā, vai žurnālistu, kurš parakstījis rakstu, kurā atspoguļotas tirgus baumas, par šīm baumām ir vai nav informējis kāds no viņa parastajiem avotiem vai arī tas, ka šis žurnālists izpauš informāciju par sava raksta gaidāmo publicēšanu ir vai nav lietderīgi, lai no šī avota iegūtu skaidrojumus par minēto baumu ticamību.
- 96 Tā kā Tiesai nekad nav bijusi iespēja lemt par jēdziena izpaušana “žurnālistikas nolūkiem” interpretāciju *MAR* regulas 21. panta izpratnē, tai šajā ziņā ir jāuzdod prejudiciālais jautājums.
- 97 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā par *MAR* regulas 21. pants un 10. panta 1. punkta saistību.

- 98 No 21. panta formulējuma izriet, ka tajā noteiktā īpašā sistēma ir “*piemērojot [MAR regulas] 10. pantu*”. Šī tiešā atsauce uz iepriekš minēto 10. pantu, liek domāt, ka 21. panta mērķis ir nevis no tā atkāpties, kā to apgalvo A, bet gan precizēt kritērijus iekšējās informācijas izpaušanai “*žurnālistikas nolūkiem*” 10. pantā noteiktās vispārējās sistēmas ietvaros, kas savukārt ir piemērojama neatkarīgi no izpaušanas mērķa.
- 99 Tomēr šī interpretācija nav tik acīmredzama, un Tiesai nekad nav bijusi iespēja lemt par saistību starp šīm abām tiesību normām.
- 100 Tādēļ tai par to ir jāuzdod prejudiciāls jautājums.
- 101 Treškārt, pieņemot, ka 21. pantā nav paredzēta atkāpe no *MAR* regulas 10. panta, tādējādi tas katrā ziņā būtu piemērojams tiesvedībai, *cour d'appel de Paris* vēlas noskaidrot, kā tas būtu interpretējams.
- 102 Lai gan Tiesa vēl nav interpretējusi šo pantu, tā ir interpretējusi Padomes Direktīvas 89/592/EEK (1989. gada 13. novembris), ar ko koordinē noteikumus par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu, kas šobrīd ir atcelta, 3. pantu. Šis pants, kurš gandrīz identiski ir pārņemts Direktīvas 2003/6 3. pantā, savukārt gandrīz identiski ir pārņemts *MAR* regulas 10. pantā, ciktāl tajā ir noteikts princips, saskaņā ar kuru ir aizliegts izpaust iekšējo informāciju trešajai personai, vienlaikus šim principam paredzot izņēmumu gadījumā, ja šī paziņošana notikusi “*pildot parasto [...] darbu, (...) amata vai [...] dienesta pienākumus*”.
- 103 Ar savu 2005. gada 22. novembra spriedumu lietā *Grøngaard un Bang* (C-384/02, EU:C:2005:708, iepriekš minēts, 31. un 34. punkts), Tiesa, šauri interpretējot šo izņēmumu, precizēja, ka tā piemērošana ir atkarīga no tā, vai tiek raksturota cieša saikne starp attiecīgās iekšējās informācijas paziņošanu, no vienas puses, un tās autora darba, amata vai pienākumu izpildi, no otras puses, kas nozīmē, ka šī paziņošana ir nepieciešama tikai tad, ja tā ir noteikti nepieciešama šī darba, amata vai pienākumu izpildei un ja tiek ievērots samērīguma princips. Šajā pašā spriedumā (39. un 40. pants) Tiesa arī paskaidroja, ka šis izņēmums ir jānovērtē, ņemot vērā piemērojamo valsts tiesību īpatnības un ka nesaskaņojot to, kas ietilpst parastā darba, amata vai dienesta pienākumu izpildē, šis vērtējums lielā mērā ir atkarīgs no noteikumiem, kas reglamentē šos jautājumus dažādās valsts tiesību sistēmās, un apstākļi, ka attiecīgais paziņojums ir atļauts saskaņā ar piemērojamo valsts tiesību sistēmu, tomēr neizslēdz pienākumu ievērot jau izklāstītos nepieciešamības un samērīguma nosacījumus.
- 104 *MAR* regulas 21. pants, kura noteikumi ir paredzēti “*10. panta mērķiem*”, šajā loģikā iekļaujas vērtējumā, kas lielā mērā ir atkarīgs no dalībvalstīs piemērojamiem noteikumiem, jo šo noteikumu mērķis ir noteikt, kas ietilpst parasta darba, amata vai dienesta pienākumu izpildē. Atsaucoties uz “*noteikumiem, kas reglamentē preses brīvību*” un “*noteikumiem vai kodeksiem, kas reglamentē žurnālista profesiju*”, 21. šķiet, tādējādi it īpaši attiecībā uz žurnālistiem, samazina vai precizē vērtējuma kritērijus, kurus Tiesa noteikusi

iepriekš minētajā spriedumā *Grøngaard* un *Bang*, lai noteiktu, vai iekšējās informācijas paziņošana trešajai personai var ietilpt Direktīvas 89/592 3. panta (kurš būtībā pārņemts Direktīvas 2003/6 3. pantā, un tad – *MAR* regulas 10. pantā) paredzētajā izņēmumā.

- 105 Būtu lietderīgi Tiesai precizēt, vai Direktīvas 89/592 3. panta interpretācija, kas izmantota iepriekš minētajā spriedumā lietā *Grøngaard* un *Bang*, ir jāattiecina uz *MAR* regulas 10. panta interpretāciju, tādējādi, ka iekšējā informācija var tikt izpausta žurnālista “*parastu amata pienākumu izpildē*” tikai tad, ja tā ir noteikti nepieciešama šo pienākumu veikšanai un ievērojot samērīguma principu.
- 106 Šis precizējums šajā gadījumā esot lietderīgs, jo, pretēji tam, ko apgalvo *AMF*, nav nekādu šaubu, ka, izpaužot attiecīgo informāciju, *A* nav pārkāpis *IPSO* 13. pantu.
- 107 Šajā pantā ar nosaukumu “*Finanšu žurnālists*”, tā redakcijā, kas bija spēkā faktu rašanās laikā, ir norādīts:
- “Pat ja likums to neaizliedz, žurnālisti nedrīkst savā labā izmantot finanšu informāciju, ko tie saņem pirms tās publiskošanas sabiedrībai, nedz arī nodot šo informāciju citām personām.”*
- 108 Kā to pamatoti paskaidro *A*, šajā pantā finanšu žurnālistam ir vienīgi aizliegts pirms publicēšanas nodot finanšu informāciju, ko tas saņēmis, nevis sava raksta tematu, kas pēc definīcijas nav informācija, kas saņemta no trešās personas, bet kuru ir sniedzis viņš pats. Tas tādējādi attiecas arī uz informāciju par viņa nākamā raksta publicēšanu par šo tematu.
- 109 Turklāt nav pierādīts, ka *A*, paziņojot *B* un *C* attiecīgo informāciju, būtu pārkāpis *ECPAK* 10. pantā un *Hartas* 11. pantā noteiktās preses brīvības robežas.
- 110 Tā kā Tiesai vēl nav bijusi iespēja lemt par *MAR* regulas 10. panta interpretāciju, tai par to ir jāuzdod prejudiciāls jautājums.